

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci žalobkyně: **U. Ch.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 936/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 4. 2013, č. j. 28 Az 24/2012 - 76,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 17. 4. 2013 zamítl Krajský soud v Hradci Králové žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2012, č. j. OAM-169/ZA-ZA14-K01-2012, jímž žalobkyni (dále jen „stěžovatelka“) nebyla udělena mezinárodní ochrana podle §§ 12, 13, 14, 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

Proti uvedenému rozsudku brojila stěžovatelka blanketní kasační stížností ze dne 4. 6. 2013; současně požádala o ustanovení advokáta z důvodu finanční tísně.

Nejvyšší správní soud k žádosti stěžovatelky o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti zaslal stěžovatelce informaci o probíhajícím řízení s poučením o složení senátu, který věc projedná a rozhodne, a formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Stěžovatelka v soudem stanovené lhůtě jednoho týdne Nejvyššímu správnímu soudu nevrátila vyplněný formulář o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, neučinila tak ani později.

Nejvyšší správní soud následovně žádost stěžovatelky o ustanovení advokáta zamítl výrokem I. usnesení č. j. 5 Azs 7/2013 - 36, ze dne 9. 10. 2013, neboť stěžovatelka neposkytla soudu potřebnou součinnost při zjišťování sociálních a majetkových poměrů, a proto nemohl soud posoudit, zda jsou u stěžovatelky ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), naplněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, jako podmínka ustanovení advokáta soudem podle § 35 odst. 8 s. ř. s. (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního

soudu ze dne 24. 8. 2011, č. j. 4 Azs 22/2011 - 46, rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na internetové adrese www.nssoud.cz).

Výrokem II. citovaného usnesení Nejvyšší správní soud stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení předložila plnou moc udělenou jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, neboť podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nejvyšší správní soud poučil stěžovatelku o tom, že nesplní-li ve lhůtě výzvu soudu, podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. soud kasační stížnost odmítne.

Usnesení ze dne 9. 10. 2013, č. j. 5 Azs 7/2013 - 36, kasační soud stěžovatelce doručoval prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 18. 10. 2013. Vzhledem k tomu, že adresát písemnosti nebyl poštovním doručovatelem zastížen, byla písemnost uložena a stěžovatelce byla současně zanechána výzva, aby si písemnost vyzvedla.

Podle § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. platí, že nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Citovaným ustanovením předvídaná situace nastala i v nyní projednávaném případě. Stěžovatelka si písemnost ve lhůtě deseti dnů od jejího uložení nevyzvedla a uvedené usnesení proto bylo doručeno na základě fikce dne 29. 10. 2013 (28. 10. 2013 byl státní svátek).

Stanovená lhůta dvou týdnů k předložení plné moci udělené stěžovatelkou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti tedy uplynula dnem 12. 11. 2013. Stěžovatelka plnou moc udělenou advokátovi však soudu nepředložila ani ve stanovené lhůtě, ani ke dni tohoto rozhodnutí.

Podle § 46 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže přes výzvu soudu nebyl odstraněn nedostatek podmínky řízení, a nelze proto v řízení pokračovat.

Nejvyšší správní soud pro neposkytnutí potřebné součinnosti, jak bylo výše uvedeno, advokáta stěžovatelce neustanovil. Jestliže stěžovatelka poté ani k výzvě soudu nedoložila zastoupení advokátem, není ve věci naplněna podmínka obligatorního zastoupení stěžovatelky podle § 105 odst. 2 s. ř. s., přičemž tento odstranitelný nedostatek podmínky řízení nebyl k výzvě soudu odstraněn. Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo návrh odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

-!Syntax Error

V Brně dne 28. listopadu 2013

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu